

20.3.2016, Bystřec

Mé drahé starší já,

jestli právě čteš tento dopis, znamená to, že jsem ho za ty roky nevyhodila.

Hned na začátek doufám, že se mi vede dobře. Myslím, že bych si svůj život měla udělat co nejlepší, tak snad se mi to podařilo. Když se nad tím zamyslím, je děsivé, že píše dopis sama sobě. Akorát svému o zhruba třicet let staršímu já. Nevím, jaké myšlení budu mít, jakou povahu budu mít, jak budu vypadat. Obarvím si vlasy? Budu nosit čocky namísto brýlí?

Říká se, že na vzhledu nezáleží. Ale já si myslím, že kdo to říká, tak lže. V dnešní době na vzhledu záleží. Bohužel. Když na tom vzhledu tedy záleží, jak dlouho trvalo, než mně zmizelo akné? A jak dlouho trvalo, než mi začaly růst osmičky? Pamatuješ si, jak jsem zjistila, že osmičky jsou vlastně zuby moudrosti? Pamatuješ, jak jsem z toho byla na nervy a bála se, že jednou budou muset ven? Pevně doufám, že jsem dodržovala ústní hygienu a zajistila, že to hrozné trhání jsem nemusela zažít.

Jsem moudrá? Vzdělaná? Zajímá mě, jestli jsem se dostala na zdravotní školu, obor masér, a pokud ano, tak zda jsem ji úspěšně ukončila. Dále jsem se chtěla dostat na vysokou školu, obor psychologie. Podařilo se mi to? Přihlášku poslat můžu. Za zkoušku nic nedám. Třeba teď právě sedím v křesle a čekám na dalšího pacienta. Třeba je ze mě známá psycholožka. A nebo masérka? Hlavně doufám, že jsem si nevybrala špatně. Že jsem sama sebe neuvrhla do špatně prožitého života. Od práce si přeji především to, aby mě bavila. Peníze pro mě nejsou tak důležité. Ano, potřebuji je, ale k čemu by mi byly peníze, kdybych žila nešťastný život? Myslím, že k ničemu. Snad budu mít toto myšlení stejné i za ty roky. Doufám, že se ze mě nestal člověk, který jde po penězích. To by se mi nelíbilo. Ale pokud se to stalo, mělo by se to změnit. A to hodně rychle. Peníze nejsou všechno. Rodina a přátelé jsou důležitější.

A je něco, co mě docela dost zajímá. Vydržely mi mé oblíbené koníčky? Vydrželo mi psaní, které tak miluji? A vydrželo mi čtení knih? Doufám, že ano. Nyní mě to totiž naplňuje. Je to nedílnou součástí mého současného života. Však co já vím, třeba vydám knihu. Možná, že jsem se k tomu opravdu dopracovala. Vždyť psaní je něco, co mě tak baví. Můžu prožít něco, co ve skutečnosti neprožiji. I jako čtenář prožiji stovky různých životů. Je to něco nádherného. Je úžasné, jak se dá do knihy vžít. A stejné je to u psaní. Snad mě to stále baví. Alespoň to čtení. Třeba se mně vyplnil sen a vlastním velkou knihovnu.

A co rodina? Přátelé? Cítím se zvláště, když se na to ptám. Zvlášť, když pochybuji o tom, že se někdy vdám. Ale třeba ano. Každý má někoho, kdo je pro něj jako stvořený. Akorát ho najít. Možná, že je na druhé straně světa, ale existuje. Ale snad sama nejsem. Není nesmysl, abych byla sama? I kdybych nenašla toho pravého, měla bych přeci rodinu a přátele. Jen je neztratit. Ale raději mít pár pravých přátel. Přátele si můžu vybrat. Nemusím být s falešnými lidmi. Mám možnost svobodného rozhodnutí. Hlavně, abych nebyla falešným přítelem já. Ale já raději řeknu svůj názor přímo a bez přetvářky. Pokud jsem vystudovala psychologii, budu o pocitech něco vědět, ne? O mnoho více, než vím teď.

Co napsat dál? Dochází mi nápady. Mluvím sama se sebou. Pomocí dopisu. Ale jak jinak sdělit svému staršímu já své myšlenky? Napsat je do poznámek v mobilním telefonu? Nesmysl. Dopis je něco trvalejšího.

A co dál? Buď svá. Buď originální. Jak se teď říká... Narodila ses jako originál, neumíš jako kopie. A nekoukej na svět pesimisticky. Vlastně ani optimisticky. Buď realista, to je nejlepší. Sice se někde píše, že je lepší být optimistou a mýlit se, než být pesimistou a mít

pravdu. Ale nemůžu mít na nose růžové brýle. Svět není růžový. A ani nebude. Nejsme v pohádce. Všechno okolo je realita, ač se nám spoustu věcí nelíbí. Některé věci jdou sice změnit, ale to může být běh na dlouhou trať. Na světě je nás přes sedm miliard a některé věci nemůže změnit pár jedinců. Spoustu věcí musí změnit lidstvo jako celek. Ale to jsem úplně odbočila. Mně jde o to, aby byl můj život co nejvíce šťastný. A nejen můj. Pokud se něco v průběhu let nepříjemně změnilo, mohl by mi tento dopis otevřít oči. Za ty roky se toho může hodně změnit. Doufám, že případné změny budou co nejlepší. Třeba některé povahové rysy. Například výbušnost. Ale už teď vidím, že se to lepší. Třeba se to za ty rokylepší ještě více. Myslím, že by mohlo.

S přáním, aby byl můj život co nejlépe prožitý,

Lucie Krátká

Lucie Krátká

14 let

Základní škola Jablonné nad Orlicí, Jamenská 555, 561 64 Jablonné nad Orlicí